

Er zijn duinen en duinen...

Onlangs was ik een paar dagen op Schiermonnikoog. Mijn vriendin Rina bezit daar een leuk huisje op de Monnik. Het werd tijd daar weer eens te zijn. Schier was voor mij lange tijd een geliefde weekendbestemming, maar sinds ik zelf ongeveer in de duinen woon, komt het er niet meer van. Ik was jaren niet meer op het eiland geweest. Het zou een hernieuwde kennismaking worden. En wat voor een! Direct van de boot af zag ik overal vogels, veel scholeksters, en later op de fiets reed ik door eindeloze duinen - zoveel afwisseling. Ik zag orchis bloeien en tapuiten vliegen. De duinen knisperden en straalden. Ik genoot weer van de enorme ruimte met die prachtige luchten, de vochtige valleien en sluffers, de nabijheid van de Waddenzee en dat waanzinnig brede strand. Nieuw voor mij was het pad op het strand. Tussen de begroeide nieuwe duintjes kon ik mijn fietstocht over het strand vervolgen. Prachtig. In de korte tijd dat ik hier was drong tot me door dat ik dit duinlandschap had gemist. Ik geniet dagelijks van strand, zee en duinen in Zuid-Kennemerland. En dat zal ik blijven doen. Maar Schier is anders. Dynamischer, weidser en natter. Oorspronkelijker? Vergelijken heeft weinig zin. Beseffen dat de duinen telkens weer iets anders te bieden hebben maakt me een gelukkig mens. Zoveel te beleven...

ANNELIES BOUTELLIER

Foto: René van Rossum